

Думка

Михайло Старицький

Хвилями котиться голос,
Мов розлягається луг;
Тихо та гарно в садочку,
Цвіту вишневого дух.

В темряві неба, високо,
Променем зірка мигтить;
Хворую душу моторно
Світом вечірнім зорить.

В серці таємничі дії,
Згага кохання і сліз;
Гадки за гадками линуць, –
Дум заповітних послід:

Стежка потрачених марно
Праці і літ молодих,
Зблідлі, прихильні надії,
Людський ущипливий сміх...

В лузі ж співа соловейко, –
Пісня захоплює дух;
Хвилями котиться голос,
Аж розлягається луг!